

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Επιστολὴν καὶ πρῶτον ἀεὶ μόνιμης χρόνον
τὴν κλειτὴν οἰκωμένην γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Χίλια καὶ ἑτησίαις καὶ ἕξ
καὶ ἑξήκοντα καὶ ἑπτὰ.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέροντα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γὰρ κάθε χρόνο—ὁ κτὼ φράγκα εἶναι μὲνο.
Γιὰ τὰ ξένα ὄμως μέρα—δέκα φράγκα καὶ ἑπτὰ χεῖρ.

Τέσσαρες Φεβρουαρίου,
κλεισίμο Βουλευτηρίου.

Πόλις ἑτησίαις καὶ εἴκοσι καὶ ἑπτὰ,
τῆς Βουλῆς σκοπεῖται μοῦτσουνα σκαπῶ.

**Τῆς Βουλῆς τὰ χάλια
καὶ τὰ Καραβάλλια.**

Ὅπως ἄλλοτε καὶ φέτο
Εἶλα, φίλε Περικλίτο,
σὲ μοιτσουναὶς νὰ κρηφθοῦμε,
πᾶμε ν' ἀποκρέψουμε,
πᾶμε νὰ μασαρενδοῦμε
καὶ νὰ μασαρέψουμε.

Ἡ Βουλὴ μᾶς περιμένει,
πῶναι μόνη σωτηρία...
πᾶμε, βρε, μοιτσοῦρα μῆνοι
ὄσου λαὸν τὰ θεωρεῖα.

Περικλίτο μου κεφάλι,
θάλασσα τὸ πᾶν ἄς γίγη...
καὶ ὁ Καραβάλλιος καββάλια
στὴν κυρὰ τὴν Ρωμηοσύνη,
τέτοια ψάλλει, τέτοια λέει,
καὶ χορεύουν πειναῖοι.

Κάνε με, κυρὰ, καὶ πάλι
μὲ τὸν Κόντε, μὲ τὸν Ράλλη
νὰ γελῶσω, ν' ἀποκρέψω,
καὶ μαζὶ σου νὰ χορέψω.

Ἐἶλα διασκέασέ με,
σὲ Βουλῆς ἀδήγησέ με,
σὲ Στρατοῦς, σὲ Ναυτιῶν,
σὲ Ταμεία Κεντρῶν.

Ἐμπροστί μου ἑναπλήθω
μὲ κοττάκι καὶ μ' ἀπιδά,

μὲ τὰ πρῶτα σου τὰ σφρήγη
ἑναπλήθω τῆς φτέρνας,
καὶ τοὺς ἑλληνας ἀδήγει
σὲ χοροῦς καὶ σὲ ταβέρας.

Ἐμπροστί τοὺς ν' ἀποκρέψουν,
νὰ μεθοῦν καὶ νὰ χορεύουν,
καὶ ἄλλοτα μὲ μανίαις
νὰ ζητοῦν Μακεδονίαις.

Δείχνει σὲ μπαρῆδες Βάρδους
τοὺς Ὀλύμπους καὶ τοὺς Σαῶδους,
δείχνει τοὺς καὶ τὴν Ροδόλη,
καὶ ἔλα κέρρα τοὺς νὰ πῶναι,
καὶ ἄλλο φάσκαλα νὰ δῶναι
καὶ πεντάλφαις στὴν Ἑβρώπη.

Κήρυττε χαρμόσυνα
γὰρ τοὺς οὐλαβωμένους,
κάνει καὶ μνημόσυνα
γὰρ τοὺς σκοτωμένους.

Πόμπουε καὶ ἑνίμας
κάνει σου καλλάδιον,
καὶ ἄλλο προτοίμας
διεθνῆς σὲ Σαῶδιον.

Ἀμαζὸν καλλίνικος
πίσει καὶ κοιμήσων,
καὶ μὲ φέλλα φουρνοῦς
κρῆψε τὴν τιμὴ σου.

Ἐἶλο καταράτῃνο
τρέχα νὰ γυρέψης,

μὴν ἀφήσης κίτιον,
ποῦ νὰ μὴν τὸν δρέψης.

Μὴν ἀκούς μουμυόρηδες,
ἀρπάζε, σαβούρωσε,
λέπαινε μουντιούρηδες
καὶ λευκοὺς μουντιούρωσε.

Δεῖξε μου καὶ τὰς εὐρεῖας
καὶ σπινὰς περιφερεῖας,
ποῦ συμφύονται μὲ τοὺς νόμους
περιφέρονται σοφὰ
'στὴς Βουλῆς τοὺς διαδρόμους
ὅαν δὲν πέρνουνε λουφέ.

Δεῖξε μου πατέραν ἔδρασε, ποῦ καθίνας τὰς θινεῖ,
δεῖξε μου καὶ τὴν δίκη σου, ποῦ τὴν ἀφήσαν γυμνή.

Δεῖξε τὰ Συντάγματά σου
καὶ τὰ κατορθώματά σου
καὶ τὰ στεφανώματά σου
καὶ μπροστά μου σκίπτα στάσου.

Δεῖξε κράτους ἐθνομίαις,
ἔρα καὶ τίμα,
κ' ἄδεια ναῖς Ἀκαδημίας
καὶ Πανεπιστήμια.

Δεῖξε μέγαρα τρανά,
δεῖξε τετρακόλινα,
δεῖξε μου τὴν Ἀθηναῖ
δίπλα ἔσ' τὸν Ἀπόλλωνα.

Δεῖξε μου τὴν τεμπελιά σου,
ποῦ κλυθεῖ μετὰ ἀπὸ δρόμο,
δεῖξε μου καὶ τὴν κοιλιά σου,
ποῦ τὴν ἔχεις ὅλα νόμο.

Καὶ δὲν ἔχει νόμος ἄλλος
ὅαν καὶ τοῦτον ἴσον κέρως,
καὶ καθεὶς μικρὸς μεγάλως
γίνεται μ' ἐκείνον ἦρας.

Μεθυσμένοι τροβαδοῦροι
τραγουδοῦν πολλῶν κοιλίας
καὶ τὸ γαστρικόν σου κράτος.

Δεῖξε μου καὶ τὸν Βουδοῦρη
μ' Ἀχιλλέως παροπίλας
ὅς φησι κ' ὁ Μομφρεράτος.

Δεῖξε μου πυρὸς κρατήρας
καὶ τὸν Κόντε τῆς Κερκίρας
νέον Τελαμόνιος.

Δεῖξε μου, κυρὰ γαλιάνδρα,
κάθε σγερρόν μας ἀνδρα
ρέκτην καὶ δαιμόνιον.

Πήδα μὲς ἔσ' τὸ Καραναβίλι
μὲ τρελλὸ παπᾶ Βαγγέλια,
κάνε με, κυρὰ, καὶ πάλι
νὰ ξεκαρδιοθῶ ἔσ' ἄλλοια.

Τὴν γυμνή σου πάλι πάλι
μέσα ἔστ' ἡ Βουλῆς τὴν Χάρβα,
καὶ ἔσ' τὸ πρόσωπό σου βάλει
τοῦ Μενίππου τὴν κινάβρα.

Κέλα κέλα τὸ πιθάρι
τοῦ παιθοῦ σου Διογένη,
καὶ ἔσ' τὸ μέλλον πάντα θάρρει
πὼς μπορεῖ Στρατὸς νὰ γένη.

Ποῖσά με τὰ κρῶσά σου
τάνοστα, τὰ ξυσιμμένα,
κ' ἀπὸ τὴν ἔσπιωσῶρά σου
ὅσος ἄληγ καὶ ὁ ἔμνα.

Ρίξε μου ἄλλα κομμάτι καὶ μυθραλιοβόλους,
κάνε με ἄλλο γήτορα, κοτσιφί, παπαγάλο...
κ' ὁ Πι Δημητρακόπουλος εὐρέθη δύο πόλους,
τὸν εὐὰ στὸν ἐγκέφαλο καὶ τὴν κοιλιά τὸν ἄλλο.

Καὶ ὁ καρβέλα ἔστ' Ἀρχῆς
τὸν φωριασμένο πῶλο
κυπιάεις πάντα κουνεχῆς
πρὸς τῆς κοιλιάς τὸν πῶλο.

Κι ἔχεις τοσοῦτους θανυματὰς
γιατὶ φθοναῖς τὸν ὄλο μου,
καὶ τὴν γαστέρα σου βασιτῆς
καὶ λές : ποῦ τὸν πῶλο μου.

Γιὰ τῆς γαστρὸς σου τὸ ρεντοῦν βροτικοποιῆς κ' ἀστράφεις,
καὶ λείι κάθε παραλῆς,
καὶ λείι κάθε κουρελῆς :
εἰς οὐρανὸς πανάριστος ἀμύνησ' ἔπλε ταῦτης.

Π. — Μπᾶτε, λεβένταις, ἔσ' ἡ Βουλὴ νὰ ἴδτε παταράμα,
ν' ἀκούσετε καὶ Βουλευτὰς, ποῦχουν τὴν σακαράμα.
Μπᾶτε, λεβένταις, ἔσ' ἡ Βουλὴ νὰ ἴδτε τί σημαίνει
καὶ σπαθοφόρον Βουλευτῶν ἡ καινοισεργία,
πὼς κάθε τῆς Βουλῆς ποιμὴν τὸ πῶμιονιο πομαίνει
καὶ νέα τοῦ Συντάγματος ἀρχίζει λειτουργία.

Μπᾶτε, παιδά, ν' ἀκούσετε Κηρύκο καὶ Σπυράκη
καὶ σπαθοφόρους ἄλλους,
νὰ ἴδτε νομοσχέδια τοῦ Θεοτόκη γράμη,
καὶ κλιδώνας καὶ σόλους.

Συμφύονται πρὸς τὰ κείμενα καὶ τοὺς κρατοῦντας νόμους
ἔσ' τὸ βῆμα τὸ σωτήριον ἀνοικοκίειον νόμους,
καὶ δίδουν εἰς τὸ Σύνταγμα τοῦ κράτους ἐρημνείας
χάριν τῶν δούλων ἀδελφῶν καὶ τῆς Μακεδονίας.

Νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν Βουλὴ θάνατο μεγάλη κριμα...
θέλουν κ' αὐτοὶ πολιτικῆ, θέλουν κ' ἐκείνοι βῆμα,
κ' ὅσοις σπαθῶς ἔσ' ἡ Βουλὴ δὲν βροχηθῆ ὅαν λείων
δὲν θὰ μπορέση νὰ γένη μεγάλως Ναπολέον.

Φέρετε βιβλία τὸ μαγὰλ τοῦ Κόντε νὰ γανθώσωμε,
φέρετε καὶ τῆς Γενέσεως τὴν Βίβλον ν' ἀγαθώσωμε,
πὼς Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαὰκ, κ' ἐκείνος
ἐγέννησε τὸν Ἰακὼβ, κ' ἔγινε τῶντων σημεῖος.

Μπαίτε και πάλι στο χορό, της Ρωμαιοσύνης βοόδια,
 ν' ακούσετε τραγούδια,
 να θυμηθίτε τα καλά,
 τα παρασμένα χρόνια,
 όπου σ' ηγκώθησαν ψηλά
 μαδέρια και καθόδια.

και πάλι στο χορό, Ρωμηέ μασκαράζ' έσο,
 της Δυμπερόπουλο, Σπυράκη και Κηρύσο.
 θύσωση είχτηκαν μεγάλοι σπαθοφόροι,
 ήμισαν, τόν έναγαν, τόν Έκαναν βαπόρι,
 Ράλλης, ποθ' δέν' έξέχασε τα παρασμένα κίδη,
 τίποτα σ' έβεινους λέει :

**Του Ράλλη φωνή
 λαόν συγμενε.**

ήρ' βίαιος ποβίεγα πός έλλαξα κεφάλι,
 μη γρά πάντα' έξέχασα μαμπούσα φουσιά μου,
 ήμιας μετόσφουσα κ' ήλθα' στα πρώτα πάλι
 μη τόν Κόντε μ' έσφίξαν τα φεγγαριανά μου.

Έμπρός λοιπόν, σπαθαίοι,
 τό βήμα σας ταχό,
 φεχθήτε του Κορφατή
 κ' ή σάβανη ές ήξη.

Πρωό διοι και φωνά
 να σηκωθούν κ' οι σιλάβιοι,
 και δώστε τόν σ' άδρα
 γρά να σάς καταλάβη.

Άποθ καταπατείται
 τό Σύνταγμα' δουσιόλος,
 πάς να γενή ζήμειτε
 και Σιράνεμα και Σιόλος ;

Έμπρός λοιπόν, τό μένος σας προς δάσιν οδηγείτε,
 και κωλοισεργείτε,
 'Η κωλοισεργία σας ή στασιαστική
 μού φαίνεται και ηρέπουσα και Συναγματική.

Τόν Κόντε μαρτυρήσει μ' άδύκοποις παρίλταις,
 έγδμ' έδω προσιάνης σας, έγδμ' οās κίνω πλάταις.
 Μαζί σας έρχομαι κ' έγδμ,
 μαζί σας κωλοισεργώ,
 και πολινέμονς φίλους μου κηρύττω τούς Κηρήνους,
 κ' άρπάξω την φομφάταν των και σπάξω δουλιαν κήνους.

Μαζί σας έρχομαι κ' έγδμ πολλέμους να κηρύξω,
 μη τόν Κορφατή' θέμωσα και θέλω να τόν είξω,
 γιατί και πάλι προσπαθεί
 να κέρη τόν Μεσσία,
 κ' έγδμ ποθώ με τό σπαθί
 νάλθω στή' Εξουσία.

Κάτω τό νομοσχέδιον έμείο... σακραμένο !..
 Κορφατή, νέας προκαλείς' στο κράτος συμφοράς...
 πός θέλεις τά σπαθιά να ήσθον από τό Παλατιέμο ;
 άμμ' έτσι θά γενή Σιρατός ; άμμ' δέν μās συχαράς ;

Είμαι κωρός μές' στη βουκή
 νάλλ' ή άσκη μου στήη...
 τρεις μήνας τώρα σάν άσπ
 φουσιόποιος... σάν... σθάν...